

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METHODISTA EGYHÁZ HAVI KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 4 PENGŐ MELLÉKLETTEL EGYÜTT.

AMERIKÁBAN AZ ELŐFIZETÉSI DIJ 2 DOLLÁR. TIZ PÉLDÁNYT PORTÓMENTESEN KÜLDÜNK.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

WALLRABENSTEIN JAKAB, NYIREGYHÁZA, DESSEWFFY-TÉR 10.

Mennyi tévelygés!

Pál apostol a galáziabelieknek azt írja: Ne tévelyegjétek!

Tudjuk, hogy ezt azért írta, mert sokan a testre vetettek. Már pedig abból a vetésből csak testi aratás jöhetett! Az apostol tudta, hogy a testi aratás sok szenvedést, sok bajt jelent. Ettől akarta megkímélni mindazokat, akik figyelmeztető szavára hallgattak.

Valamikor Jónás mint próféta jelent meg egy hatalmas nagy városban Ninévében s ugyancsak azt hirdette, hogy ne tévelygjenek, mert az ilyen testi vetésre más aratás nem jöhet, mint az, hogy egyhamar elpusztul a város.

A Ninivebeliek hittek az Isten szavának s belátták tévelygésüket, felismerték bűneiket s megtérték, Istennek tetsző élet folytatására határozták el magukat mind, fiatalok és öregek, gazdagok és szegények, király és közember. Nem akartak elpusztulni, hanem élni! Ebben pedig találkozott Isten akarásával, — mert ő sem akarja a bűnösnek halálát, hanem hogy megtérjen és éljen!

Ott van a pusztában vándorló zsidó nép. Kézelfoghatóan megtapasztalták, mint előttük még egyetlen nép sem, Isten erejét, hatalmát és csodáit. Mégis a test kerekedett felül. Leültek enni, inni s felkeltek játszani s erkölestelenkedni. Oly szép lelki tapasztalatok után oly csunya testi vetést vetettek — el is pusztultak — huszonhárom ezren! Rémes testi aratás!

Egy másik nép története vonul el lelki szemem előtt. A hatalmas római vasbirodalom minden népet legyőz. Adófizetője, rabszolgája lesz mindenki. Mikor lazultak az erkölcsök, mikor «panem et circenses» «kenyeret és cirkuszt» kiabáltak a tömegek, mikor fejtől büdösödött a hal, mikor a császári udvar s az előkelők ezrei a dözsölésnek, élvhajászatnak, evésnek, ivásnak, nemi kicsapongásnak adták át magukat s az alsóbb népréteg látva ezt a példát, hamar követte, akkor erre a testi vetésre hamar következett a testi aratás. A nagy vasbirodalom széthullott, mintha nem is vasból, csak gyenge cserép-

ből lett volna! A tévelygésre romlás, pusztulás következett!

Milyen elszomorító tény, hogy egy-egy kisebb vagy nagyobb városunkban 3—4 templom van csak, s az is többnyire üres, ezzel szemben pedig 20—30—40 s még több korecsma és 4—5 mozi telik meg nem vásánapról-vásánapra, hanem naponta. Hogy a korecsma borgőzös levegője, a mozi erkölcsrontó hatása testivetés, azt nem lehet elvitatni. De ha testi vetés, akkor meg nem lehet más aratást remélni, csak testi aratást! Jaj lesz és százszor jaj, ha egyszer megérik mind az a bomlasztó eszme, gondolat, terv, tanítás, amit a korecsma az alkoholtól felkorbácsolt s elborult agyba, a mozi házasságtörő és vérszagu drámái pedig az enervált, idegessé tett lelkekbe elvetettek. Olyan aratás lesz ebből, melyek nyomában pusztulás, rombolás, százczek és milliók halálhörgése fog járni! Ne tévelyegjétek!

Nem-e tévelygés, mikor a jólétben élő, prémbundákban járók, párisi divatban milliókat fitogtatók ezrei évről-évre tánc, pécsenye és pezsgő mellett jönnek össze s kivilágos kivirradtig mulatoznak s azt mondják, ez keresztény kötelesség, mert másképpen nem lehet a szegény nyomorgókon, éhezőkön és ruhátlanokon segíteni?

Nem-e tévelygés, mikor az ilyen mulatságokat, bálakat, evéseket, egyházak kisebb és magasabb rangu papjai rendezik s a felszólaló lelkiismeretet azzal áztatják, hogy a szegények felruházására, az árvák felségítésére, a tüdőbetegek gyógyítására kell mulatni, mert ha nem mulatnak, nem táncolnak, az ugynevezett ker. társadalom nem ad semmit a jótékonycélra. Nem hiszük, hogy a sokezer bálózó közül táncolás, evés és ivás közben egyetlen egy is gondol a szegény nyomorgókra, didergőkre, árvákra, tüdőbetegekre. Egész más gondolatok foglalkoztatják ott a mamákat, apákat, lányokat és fiatalembereket! De vetésnek ez is testi vetés! Az aratás is csak testi aratás lesz! Jaj de meg fogja magát egyszer bosszulni!

Nem-e tévelygés, mikor egy egyházi egyesület táncmulatságáról így ír egy lap: «Meg-

kezdődött a tánc és tartott éjfélig. Boldogan állapították meg, hogy újra hathatósabban veheti fel a harcot az egyesület a nyomor ellen. Így váltódik át az öröm, a kedv, a nó-tás táncost a jószág gyógyító erejévé.»

A biblia nem ismeri el, hogy a testi vetésből lelki aratás lehessen. Hiába állítja a bál-tudósító, hogy táncal lehet nyomort gyógyítani, pezsgőzéssel lehet éhezők korgó gyomrát csillapítani!

Egy másik táncmulatságról megint azt olvastuk az egyik sajtóorgánumban: «Bál?? Trianon után bál? Igen, mert a kötelesség szólít a bálterembe. Özvegyek, árvák könnyei szólít oda, hogy a bál jövedelme által is könnyeket töröljünk le!»

Ugy látszik azonban, aki ezt írta, egy kis lelkiismeretfordulást érzett, s elosztatni akarván a bántó gondolatokat, így ír: «A mi bálózásunk szomorú helyzetünkben nem bűn, hanem erény. Nyugodtan, minden lelkiismereti furdalás nélkül táncolhatunk! Találkozunk és szórakozunk egy szebb és boldogabb jövő reményében, gyermekeinkért, önmagunk nehéz helyzetének enyhítéséért!»

Mi eddig könyvekből, a történelemből, az életből, a bibliából úgy tudtuk, sorsunk akkor enyhül, fordul jobbra, ha önmagunkba szállunk, ha szorgalmasan dolgozunk, ha józan, erkölcsös életet élünk!

Két pap megtérése.

Isten Szentlelke mindenütt munkálkodik, de különösen ott, hol valaki őszintén vágyódik Isten után. Isten szeretet. Ő nem akarja a bűnös ember halálát, hanem hogy megtérjen és éljen. Minden embernek meg kell térni, ha üdvözülni akar. Az üdvösség pedig nem más, mint boldogság, az a boldogság, mely után minden ember vágyódik s mely már itt a földön kezdődik. Ehhez a boldogsághoz azonban csak egy út van: az Ur Jézus Krisztus, ki azt mondotta: »Én vagyok az út, az igazság és az élet: senki sem mehet az Atyához, hanem ha én általam.« (Ján. 14., 6.) Hogy valóban csak Jézus tud igazán boldoggá tenni, azt a következő eset is bizonyítja:

Boos Márton káplán volt Grünbachban, Németországban. Vallásos, barátságos ember lévén, nagy szeretetnek örvendett. Azonban nem csak az oltár előtt volt pap, hanem elment a szegényekhez, meglátogatta a betegeket, megvigasztalván őket. Egyik napon egy olyan beteget látogatott meg, ki sokat járt már a hívőkhoz, ott megtérve, megtalálta egyedüli üdvösségét az Ur Jézus Krisztusban. A beszélgetés során a beteg boldogan tett bizonyosságot Megváltójáról. Olyan nagy szeretettel és alázatossággal beszélt, hogy

Sajnos, ha sok millió tanult és nem tanult ember, falusi és városi másként gondolkozik. Azt hiszik, ha táncolnak, isznak, költenek, akkor javul a helyzetük, akkor köszönt be az általános jólét, akkor nem lesz didergő, nem lesz könny az árva és özvegy szemében!

Micsoda tévelygés! Kedves olvasóm, nem látod hogy milyen nagy veszélyt rejt magában az ilyen ferde gondolkodás? Nem gondold, hogy a testi vetés, egyszer biztosan kikél s lassan megéri s egyszer csak itt lesz a borzasztó aratás? Nem gondold, hogy annak a vezércikkirónak igaza lesz, mikor ezt írja: «Az egyik vidéki város nyomortanyáján, ahol deszkából vannak a falak, kátránypapír a tető, míg a szibériai fagyhullám kinzó hidege tartott, éjszakáról-éjszakára rettentő táncmulatság folyt. Összefogóztak, 20—25 ember s megkezdődött a szörnyű karnevál! Mikor nemrég ugyanabban a vidéki városban egyetlen báli éjszakán ezer üveg pezsgő fogyott el, senki sem akadt, aki egy szekér tüzifát, egy pár zsák krumplit küldött volna a fekete farsang szerencsétlencinek! Nem éri a magyar társadalom, hogy milyen nemzeti katasztrófa készül lent a nyomor poklában. Pedig jaj, ha a fekete barakból az utcára táncol a szörnyű karnevál és százsor jaj a hitetleneknek, mert felettük ott áll Sámson mester vörös alakja, Lenin árnya, vagy Sza-

Boos érzéseinek nem birt tovább ellenállni, a beteg ágya elé vetette magát és hangos zokogásba tört ki. Az élő bizonyág hallatára ellenállása erőtlenné vált. Majd mind többször látogatta meg a kedves beteget és — anélkül, hogy észre vette volna — Boos új emberré lett.

Vasárnapként, ha Boos beszélt, csak úgy fódultak az emberek a szentbeszédet hallgatni. Kollégái, sőt maga a főnöke is irigy szemekkel néztek rá. Egyik vasárnap délelőtt, egy lelkes beszéd után haragvó tekintettel fogadta a plébános. Szemére vetette, hogy evangélikus papnak jó lesz, de katolikus papnak nem. Eközben a két kolléga — kik a szomszédos faluban tartott esküvőről akkor érkeztek meg — bortól kedélyes állapotban lépett be a paplakba. Midőn meghallották, hogy miről van szó, elkezdtek ők is Boost szidni, ócsárolni. Farizeusnak, képmutatónak, meg mindenféleképpen elmondották, csak jónak nem. Boos ezt mind türe, csendben hallgatta végig. Ez a viselkedés még dühösebbé tette a plébánost, úgy, hogy dühében remegve Booshoz rohant és kiutasította a szobából.

Igy kiutasítva nem tudta, hogy mitévő legyen. Csak ment-ment, mint az Ur Jézus kidobott, elűzött szolgálója, szívében ama elha-

muelly pribékje, s akik kinevették a mea kul-pázókat, hamulintóket, azoknak a feje szokott legelőször lehullni — a fűrészpóros kosárba. (Tiszavidék febr. 13. sz.)

Hintsünk hamut a fejünkre. Öltünk zsákot a testünkre! Vagyis szálljunk önmagunkba fenn és lenn, s hagyjunk fel a testi vetéssel, mert szörnyű lesz a testi aratás! Vessünk a lélekre, mert aki a lélekre vet, a lélekből is fog aratni! Hallgassunk Pál apostolra, mikor saját érdekünkben arra kér mindnyájunkat: hogy ne tévelyegjünk! W. J.

H I R E K.

— Az «angol vasárnap» hanyatlása. A vasárnap megszentelésének védelmére alakult angol liga vészkiáltás jellegű szózatot intézett az egyházi körökhöz, sürgős és érelyes akcióra szólítva fel őket a közismert «angol vasárnap» hagyományos komoly nyugalomát veszélyeztető jelenségek leküzdésére. — Adatai szerint Londonban vasárnaponként 40 ezer üzlet vagy üzem dolgozik; 19 újság jelenik meg összesen 13100000 példányban, a rendes napilapok vasárnap nem jelennek meg; a lakosság 85 százaléka nem látogat istentiszteletet; minden 8 munkás közül egy munkában van vasárnap is. — Mi mindíg azt reméltük, hogy nálunk s egyéb országokban

tározással, hogy mától kezdve teljesen az Uré lesz. Már a falun kívül, réten járt, midőn egy szénaboglyához ért, hol térdeire rogyott és hangosan adta át magát teljesen az Urnak. Későre járt az idő, midőn felemelkedett térdeiről... Ott a szénaboglya tövében élttem át — mint később mondotta — azt, mit Pál apostor a damaskusi úton élt át! »Ott láttam az én Megváltómat, ki az én büneimért is meghalt a kereszten.« Ott halottam, mint isteni szózatot: »Elég néked az én kegyelem!« Így egész szive átalakult, megigazulván hit által, ingyen, kegyelemből Róm. 5., 1. szerint. Minden ujja lett a Szentlélek által.

Az Ur gondoskodott arról, hogy munkálkodhasson. Csakhamar állást kapott s mint pap oly áldásos tevékenységet fejtett ki, hogy sokan találták meg általa Megváltójukat. Többek közt egy betegápolónő is, ki a szomszédos faluban ápolt egy nehéz beteget. Az ottani pap egészen világi életet élt, kártyázott, ivott s a hit dolgaival nem igen törődött. Ezt a papot hívták meg, hogy az utolsó kenetet adja fel az említett nehéz betegnek. Ez alkalommal az ápolónő egy szelet papírra több szentírási helyet írt le átadta a papnak, hogy azokat keresse ki és olvassa el. A pap

fog tért hódítani az angol vasárnapi munkaszünet; de fenti hír azt mutatja, hogy Angliában is mindig nagyobb s nagyobb mértékben terjed a vasárnap megszenteltetés. Vigyázzunk! Isten nem hagyja büntetés nélkül!

— **Haláleset.** A budapesti német gyülekezet egyik kiváló munkás és áldozni mindenkoron kész tagja: Müller Miksa cipőgyáros rövid, de súlyos szenvedés után áldozatul esett a most uralkodó spanyoljárványnak. Fialat feleséget és három árvát hagyott hátra. Az elhalt sokat buzgólkodott az Ur ügyéért s többször helyettesítette a hiányzó prédikátort. Mint osztályvezető és több bizottságnak tagja, gazdag tapasztalataival s talpraesett hozzászólásával sokat használt hazai munkáknak. Mindenkoron kedvesen emlékezünk rá vissza. Legyen emléke áldott!

— **Bibliellenes társulat.** A newyorki államtitkárnál egy társulat kérvényt nyújtott be, melyben engedélyt kérnek arra, hogy szóval és írásban agitálhassanak a biblia tanítása ellen. Követelik, hogy az iskolákban ne tanítsák a bibliát, s világosítsák fel az embereket arról, hogy a biblia nem Isten szava. A kérvényt Recht Károly, a szovjet ügyésze nyújtotta be. Természetes, hogy elutasították.

— **Amerikai zsidók** az utóbbi időben óriási összegeket áldoznak egyházi és népjóléti épületekre. Így templomokra áldoztak 70 millió dollárt, 20 millió dollárt ifjusági épületekre.

gúnyos mosollyal fogadta el a cédulát és ott-hon elolvasta az idézeteket. Többek közt a következő helyek voltak a cédulán: »Kisért-sétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é? Magatokat próbáljátok meg... hogy a Jézus Krisztus bennetek van-e?« (2. Kor. 13., 5.) Továbbá Jak. 4., 4. stb. részek. Midőn ezeket a részeket elolvasta, Istennek Szentlelke úgy megragadta, hogy könnybelábadtak szemei. Másnap korán reggel elmesélte, hogy mi történt vele; majd megismerkedett Boossal, ki a további útát megmutatta neki. Ez a lelkes is egészen megváltozott, új ember lett belőle, úgy, hogy Boos azt mondta neki: »Látod most te is meg vagy keresztelve a Szentlélek keresztségével!«

Igy munkálkodik Istennek Szentlelke minden emberben. Az Ur nem személyválogató. Ő mindenkit megakar menteni, csak mi vezetessük magunkat. Vajjon te meg vagy már mentve kedves olvasóm? Még nem? Olvasod-e Istennek Igéjét? Abban van az erő! Egyetlen vers elégséges arra, hogy újjáteremtsen. Kérd te is a Szentlélekkel való keresztséget!

Németből: Minor.

Iskolákra, kórházakra s segítő egyesületekre ugyancsak sokat áldoznak. Összetartásuk pedig évről-évre növekszik. Egységben az erő!

— **Nem tanultak vallást.** Mind nagyobb és nagyobb mértékben terjed Németországban, a reformáció hazájában a vallásellenes agitáció. Dr. Sonder jelenti, hogy pl. csak két városban, Duisberg és Frankfurtban, az elmúlt évben 15000 gyermek hagyta el az iskolát, akik semmiféle vallásoktatásban nem részesültek. Évtizedek mulva lehet majd ennek a magvetésnek az aratását megnézni! Lesz elég baj! De az Isten nem engedi magát letaszítani trónjáról!

— **Eljegyzési hír.** Haszics János szegedi prédikátor eljegyezte Lenk Tabeát, a német országi Schönheideből. Isten áldását kérjük rájuk.

— **Szilveszter estéjén** Anarcs községben Vincze András a korcsmából kijövet megtámadta Vasas Károlyt, régi ellenségét. Vincze András bottal úgy megverte Vasas Károlyt, hogy az a kismárai kórházban meghalt. A nyíregyházi ügyészség telefonon elrendelte a holttest felboncolását a halál okának pontos megállapítása végett. — Megint gyilkolt az alkohol.

— **«Háztartás»** a címe a «Magyar Asszonyok közlönyének, amely már 30 év óta fennáll. Úgyesen szerkesztett, szépen illusztrált lap, mely a legújabb kézimunkákat s a legjobb könyvharcsejteket ismerteti, azonkívül igen szép elbeszéléseket is hoz s bő tartalmával szórakoztatja az olvasókat. Megrendelhető: «Háztartás» Budapest, IV., Városház-utca 16. Mutatványszámot ingyen küldenek.

Áll a bál és a tánc.

A statisztikai hivatal jelentése szerint a tavalyi 6000 vigalmi engedéllyel szemben az idén több mint 9000 engedélyt adtak ki Budapesten *bálra, táncra, hangversenyre* stb. Az emberek többet mulatnak mint azelőtt s csak az a kérdés, honnan veszik a pénzt, amibe ez kerül és hová teszik a lelkiismeretüket — ha már megvan a pénz — hogy akkor mulatnak, mikor sokan éhenhalnak, megfagnak vagy öngyilkosok lesznek a nyomor és szükség miatt?

Oh de szomorú számok ezek! Az egyik oldalon zene, tánc, ivás, pezsgőzés, mulatozás, dinom-dánom lakodalom, — a másik oldalon nyomor, nélkülözés, rongyos ruha, lakásínség, fagyoskodás s éhenhalás, megkétségbeesés miatti öngyilkosság. Mulatozók, mikor ébred fel lelkiismeretetek? Mikor vesztitek észre nélkülöző testvéreiteket?

Budapest után Debrecen fogyasztja a legtöbb pezsgőt.

A múlt esztendőben egy pénzügyminiszteri rendelet megszüntette a pezsgő fogyasztási adóját és helyette a pezsgő fényüzési adóját léptette életbe. A fogyasztási adó megszüntetése a városokat károsította. Kárpótlásul a pénzügyminiszterium a befolyó pezsgő fényüzési adó 37 és fél százalékát azoknak a városoknak és községeknek engedi át, amelyek a pezsgő után 25 százalék pezsgőfogyasztási adót szedtek. A felsorolt városok statisztikájából kiderült, hogy mennyi pezsgőt fogyasztanak a magyar városok. A miniszteri rendelet 414100 pengő elosztását engedi, ebből 300000 pengő Budapestté. A vidéki városokra 114100 pengő esik. Első helyen áll Debrecen 18000 pengővel, itt fogy a vidéken a legtöbb pezsgő. Második Szeged 13000 pengővel, harmadik Szombathely, negyedik és ötödik Győr és Szolnok, hatodik Sopron, hetedik és nyolcadik Miskolc és Nyíregyháza, kilencedik Kecskemét. — A kimutatást olvasva, eszünkbe jut az a mondás: Szegények vagyunk, de jól élünk!

====

Átá vas. d. u. 4.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5 földsz. Vasárnap d. e. 10 d. u. 5. kedd d. u. 5.

Budapest, VI. Felsőerdősor 5, 1. em. Vasárnap d. e. 10 csüt. este 7

Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 Szerda este 7.

Borjád. Vasárnap d. e. 10. este 8.

Dombóvár, Bezerédi-u. 27. vas. és péntek este 1/28.

Dobróköz. Minden második vasárnap este 8.

Győrköny, vas. d. e. 10. este 8. Szerda este 8.

Kispest, Nagy Sándor-u. 18. sz. Vasárnap d. u. 4 Kedden este 7. Péntek este 7.

Kaposszekcső. Vas. d. e. 10. szerda este 8.

Kaposvár, Németh István-u. 2. vas. d. e. 10. vas. este 1/28. kedd este 1/28.

Kisvárd. Minden vasárnap d. u. 4.

Miskolc. Gilanyi utca 4. vas. d. u. 4. szerda este 7.

Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. sz. Vasárnap d. e. 1/211, este 7. Szerda és péntek este 7.

Nagykálló, minden vasárnap d. u. 4.

Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10.

Ózd Minden vasárnap d. u. 4

Szabolcs: Minden vasárnap d. u. 2.

Szeged: Szőregi-utca 2 Vasárnap d. e. 10, vasárnap d. u. 5. Csüt. este 7.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.